

NASJONAL ENHET
FOR **U**NDERSØKELSE
AV SVIKT MOT **BA**RN

Retningslinje for meldeplikt til NUBA - statsforvalter og politi

Versjon gjeldende fra 1. juli 2026

Viktig informasjon om foreløpig versjon og videre prosess.....	3
1. Felles rammer.....	4
1.1. Innledning	4
1.2. Formålet med retningslinjene.....	5
1.3. Rettslig grunnlag	5
2. NUBAs rolle	8
3. Statsforvalterens meldeplikt.....	9
3.1. Generelt om statsforvalterens meldeplikt	9
3.2. Bvul. § 4 bokstav c – tematisk innhold etter straffeloven kapittel 24-26 med alvorlige konsekvenser for barns liv og helse	9
3.3. Bvul. § 4 bokstav d – alvorlig omsorgssvikt.....	11
3.4. Når skal statsforvalteren oversende melding?	13
3.5. Intern saksbehandling hos statsforvalter	14
3.6. Oversendelse av melding.....	14
4. Politiets meldeplikt og melderett.....	16
4.1. Generelt om politiets meldeplikt og melderett.....	16
4.2. Når skal politiet oversende melding?	16
4.3. Hvem beslutter oversendelse av melding til NUBA?.....	16
4.4. Hvordan oversender politiet meldingen/saken?.....	17
4.5. Hva skal meldingene inneholde?.....	17
4.6. Varsling av mistenkt/etterlatte/fornærmede om melding fra politiet til NUBA	18
4.7. Undersøkelse og innsyn i straffesaken.....	19
4.8. Håndtering av taushetsbelagte opplysninger	19
5. Vedlegg – Litteraturliste	20

Viktig informasjon om foreløpig versjon og videre prosess

Barnevoldsundersøkelserloven trer i kraft i sin helhet 1. juli 2026. Dette innebærer at statsforvalterne og politiet får meldeplikt til NUBA etter barnevoldsundersøkelserloven §§ 7 og 4 fra dette tidspunkt (se omtale av meldeplikts innhold under). Disse retningslinjene er en foreløpig versjon, som vil gjelde fra 1. juli 2026. Retningslinjene gir statsforvalter og politiet veiledning for hvordan meldeplikten til NUBA skal forstås og praktiseres.

Retningslinjene vil revideres høsten 2026, med sikte på at endelig versjon skal tre i kraft fra januar 2027. NUBA gjennomfører en innspillsrunde høsten 2026 hvor alle statsforvalterembeter, politidistrikter og andre relevante aktører kan gi innspill til retningslinjene.

Særlig informasjon til politiet: Politiet har en meldeplikt for saker som omfattes av lovens § 4 bokstav a og b. For saker som omfattes av bokstav c, har politiet en melderett. Denne versjonen av retningslinjene inneholder kun informasjon om politiets *meldeplikt* etter lovens § 4 bokstav a og b, og ikke politiets *melderett* etter bokstav c. Selv om politiet også kan melde saker etter § 4 bokstav c fra 1. juli 2026, vil det nærmere innholdet i melderetten ikke være en del av den foreløpige versjonen. Dette skyldes hensynet til tilgjengelig tid og ressurser. Forståelsen av politiets melderett inkluderes i retningslinjen høsten 2026.

Ved spørsmål om den foreløpige versjonen eller om prosessen videre kan dere ta kontakt med jurist i NUBA, Mathias Lia Nordmoen, på mno@helsetilsynet.no.

1. Felles rammer

1.1. Innledning

Dette dokumentet er retningslinjer for melding og oversendelse av saker fra statsforvalter og politi til Nasjonal enhet for undersøkelse av svikt mot barn (NUBA).

Barnevoldsundersøkelsesloven (heretter forkortet bvul ved henvisning til konkrete bestemmelser) trådte i kraft 1. juli 2026.¹ Loven gir Statens helsetilsyn et mandat til å gjennomgå alvorlige saker hvor barn har blitt drept, eller utsatt for vold, overgrep og alvorlig omsorgssvikt. Statens helsetilsyn har løst dette ved å etablere NUBA. Når loven bruker betegnelsen Statens helsetilsyn, skal derfor dette forstås som NUBA. NUBA er faglig uavhengig og kan ikke instrueres i faglige spørsmål om hvilke saker som skal undersøkes, hvordan undersøkelsene skal gjennomføres, eller hvilke funn og anbefalinger som skal gis. Direktøren i Statens helsetilsyn har delegert nødvendige fullmakter etter barnevoldsundersøkelsesloven til NUBAs leder. Det betyr at henvendelser, meldinger og oppfølging etter loven skal rettes til NUBA, selv om loven formelt viser til Statens helsetilsyn.

Barnevoldsundersøkelseslovens formål er å bidra til å identifisere systemsvikt og lærings- og forbedringspunkter i offentlige virksomheters arbeid for å forebygge drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn, jf. bvul. § 1. NUBA skal ikke ta stilling til strafferettslig skyld eller sivilrettslig ansvar, og ordningen er ikke et tilsyn eller en sanksjonsmyndighet. Målet er å forstå hvordan tjenester og samhandling har fungert, og hva som bør endres for å redusere risiko for at barn sviktes på nytt, jf. bvul § 5 annet og tredje ledd.

Retningslinjene beskriver hvilke saker som skal meldes, hvem som skal oversende saker, når oversendelse skal skje, hvilken informasjon som skal følge en melding, og hvordan oversendelsen skal dokumenteres og gjennomføres på en sikker måte. Retningslinjene gjelder for politiet og statsforvalteren, og skal bidra til en ensartet praksis nasjonalt. NUBA vurderer selv hvilke saker eller sakskomplekser som skal undersøkes, jf. bvul. § 5 fjerde ledd.

Retningslinjene utfyller barnevoldsundersøkelsesloven ved å operasjonalisere krav og vurderingstemaer konkrete, i den praktiske saksbehandlingen av meldinger til NUBA. Retningslinjene etablerer ikke nye plikter utover det som følger av gjeldende regelverk. Spørsmål om hvilke sakstyper som omfattes, terskel og meldepliktenes nærmere innhold behandles i kapitlene til statsforvalteren og politiet.

¹ <https://lovdata.no/dokument/LTI/lov/2026-05-29-20>

1.2. Formålet med retningslinjene

Retningslinjene skal legge til rette for at statsforvalter og politi på en enkel, effektiv og sikker måte kan melde relevante saker til NUBA, og særlig bidra til:

- ensartet og forutsigbar praksis mellom de ulike statsforvalterembeter og politidistrikter
- tydelig rolle- og ansvarsdeling
- felles forståelse av meldepliktens innhold, terskel og praktisering
- at NUBA mottar tilstrekkelig og relevant informasjon til å kunne foreta en forsvarlig screening og prioritere saker og sakskomplekser for undersøkelse
- at melding og oversendelse av saker skjer innenfor lovens krav til taushetsplikt, informasjonssikkerhet og anonymitet.

1.3. Rettslig grunnlag

Retningslinjene bygger på barnevoldsundersøkelsesloven. Relevante forarbeider til loven er høringsnotat fra Barne- og familiedepartementet (BFD) i forkant av proposisjonen,² Prop. 141 L (2024–2025)³ og Innst. 164 L (2025–2026).⁴ Dokumentene vil gi veiledning og være nyttige for forståelsen av både lov og retningslinjer.

Barnevoldsundersøkelsesloven er den primære rettskilden og danner grunnlaget for meldeplikten til statsforvalter og politi. I bvul. § 7 er det gitt forskriftshjemmel som bestemmer at departementet kan gi forskrift om meldeplikten. Slike forskrifter er ikke gitt.

Retningslinjen skal utfylle lov og eventuell forskrift, og være et praktisk styringsdokument som operasjonaliserer lov og forskrift. Den skal fungere som et verktøy for den praktiske ivaretagelsen av lovens plikter.

Særlig relevant for retningslinjene er lovbestemmelsene som omtales under.

Lovens formål

«Lovens formål er å bidra til å identifisere systemsvikt og lærings- og forbedringspunkter i offentlige virksomheters arbeid for å forebygge drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn», jf. bvul. § 1.

NUBA skal undersøke saker som nevnt i § 4 med sikte på å avdekke årsaksfaktorer, bakenforliggende forhold og hendelsesforløp av betydning for offentlige virksomheters arbeid for å forebygge drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn.

² <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-forslag-til-lov-om-undersokelsesordning-for-drap-og-andre-alvorlige-saker-om-vold-overgrep-og-omsorgssvikt-mot-barn-mv/id3080808/?expand=horingsnotater>

³ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-141-l-20242025/id3099611/>

⁴ <https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/innstillinger/stortinget/2025-2026/inns-202526-164l.pdf>

Undersøkelsene skal særlig avklare om det foreligger svikt eller andre kritikkverdige forhold på systemnivå i en eller flere offentlige virksomheter og i samhandlingen mellom offentlige virksomheter.

Hvilke saker NUBA kan undersøke

Etter bvul. § 4 kan NUBA «undersøke offentlige virksomheters arbeid i saker der barn har blitt

- a. drept eller forsøkt drept:
- b. utsatt for andre lovbrudd med dødsfølge
- c. utsatt for lovbrudd som nevnt i straffeloven kapittel 24 til 26, når saken har hatt alvorlige konsekvenser for barns liv og helse
- d. utsatt for alvorlig omsorgssvikt.»

Med barn menes personer under 18 år, men undersøkelsene kan i særskilte tilfeller inkludere saker der fornærmede er over 18 år. Det kan være saker der hendelsesforløpet strekker seg over tid og handlingene ble påbegynt før barnet fylte 18 år.⁵

Saklig og geografisk virkeområde

Meldinger og undersøkelser må ligge innenfor lovens virkeområde.

Bvul. § 2 slår fast at «loven gjelder Statens helsetilsyns undersøkelser av offentlige virksomheters arbeid i saker der barn har blitt utsatt for drap, vold, overgrep eller alvorlig omsorgssvikt. Private rettssubjekter som yter tjenester på vegne av det offentlige, skal likestilles med offentlige virksomheter etter denne loven».

Bvul. § 3 fastsetter at loven gjelder i Norge, medregnet Svalbard og Jan Mayen.

I forarbeidene står det følgende om bestemmelsen:

«Helsetilsynet kan undersøke offentlige virksomheters arbeid i saker hvor barn med tilhørighet i Norge har blitt utsatt for alvorlige handlinger i utlandet. Eksempler på dette kan være saker der barn blir bortført, tvangsgiftet i utlandet, etterlatt eller tatt ut av landet mot sin vilje og det er grunn til å anta at offentlige virksomheter i Norge kunne eller burde ha forhindret dette. Det er altså offentlige virksomheters arbeid i Norge som omfattes av lovens virkeområde og som kan undersøkes. Helsetilsynet har ikke myndighet til å undersøke andre lands myndigheters håndtering av en sak»⁶

Meldeplikt og melderett

Politiet *skal* gi melding til Statens helsetilsyn om alle saker som nevnt i § 4 første ledd bokstav a og b (meldeplikt). I tillegg *kan* politiet melde om saker som nevnt i § 4 første ledd bokstav c (melderett). Meldingen skal inneholde en kort omtale av hva saken gjelder, hvilke straffebud saken gjelder, og hvordan påtalespørsmålet er avgjort, jf. § 7 første ledd.

⁵ Prop. § 141L (2024-2025) punkt 9 merknader til § 4

⁶ Prop. § 141L (2024-2025) punkt 9 merknader til § 3

Melding skal som hovedregel skje når påtalespørsmålet er avgjort. Formålet med meldingen er å gi NUBA et grunnlag for å vurdere saken og sakskompleks i et system- og læringsperspektiv. For nærmere redegjørelse for politiets meldeplikt, se retningslinjenes punkt 4.

Statsforvalteren *skal* gi melding til Statens helsetilsyn om saker som nevnt i § 4 første ledd bokstav c og d (meldeplikt). Meldingen skal inneholde en kort omtale av hva saken gjelder, jf. § 7 annet ledd.

Når statsforvalteren gjennomfører tilsyn skal melding skje når tilsynssaken/ tilsynsaktiviteten er ferdigbehandlet. I saker hvor statsforvalteren ikke gjennomfører tilsyn eller tilsynsaktivitet, men saken omfattes av innholdet i § 4 bokstav c eller d, skal saken også meldes. Statsforvalteren skal ikke foreta påtalemessige bevisvurderinger, men melde på grunnlag av det tilsyns- og forvaltningsmaterialet som foreligger. For nærmere redegjørelse for statsforvalters meldeplikt, se retningslinjenes punkt 3.

2. NUBAs rolle

NUBA skal motta melding og informasjon om alvorlige saker mot barn fra politi og statsforvalter. I tillegg kan NUBA etter bvul. § 4 ta opp saker av eget initiativ.

Når NUBA mottar en melding om en sak skal melder motta en bekreftelse på at meldingen er mottatt. Meldingen registreres, og NUBA gjennomgår saken for å vurdere om den er egnet for videre undersøkelse etter formål og vilkår i bvul. NUBA kan be om tilleggsinformasjon dersom det er nødvendig.

NUBA avgjør selv om en sak skal undersøkes. Kun et fåtall saker vil velges ut til full undersøkelse. At NUBA ikke åpner en undersøkelse, innebærer ikke at saken anses som uvesentlig eller at systemsvikt er utelukket. Det betyr kun at NUBA, ut fra lovens formål, prioriteringsbehov og forventet læringsutbytte, ikke åpner undersøkelse på det tidspunktet. NUBA vil imidlertid arkivere meldingen med sakens dokumenter, og kan beslutte en undersøkelse av saken eller et aktuelt sakskompleks på et senere tidspunkt.

Dersom en sak tas til undersøkelse innhenter NUBA nødvendig dokumentasjon fra alle relevante aktører, som for eksempel politi, helsetjenester, barnevern, skoler, barnehager og Nav. NUBA skal gjennomgå hendelsesforløp og bakgrunnsforhold, og vurdere og analysere system- og samhandlingssvikt i de offentlige tjenestene. NUBA kan undersøke alle tjenester på tvers av alle relevante forvaltningsnivåer, fra kommunalt nivå til regionalt og statlig nivå. NUBA kan også se på hvordan tilsynsmyndighetene har fulgt opp saken. NUBA skal bidra til læring og forbedring i offentlige virksomheter, slik at praksisen blir bedre og barns trygghet og rettigheter styrkes.

Ansatte i NUBA har streng taushetsplikt etter bvul. § 12. Taushetsplikten går lenger enn de vanlige reglene i forvaltningsloven. Som hovedregel kan NUBA ikke dele taushetsbelagte opplysninger videre, heller ikke til politiet, med mindre det foreligger avvergeplikt. Opplysninger NUBA får har et særlig sterkt vern. NUBA har også taushetsplikt om alt som kommer frem i forklaringer og intervjuer, også opplysninger som ellers ikke ville vært taushetsbelagte. Det finnes kun snevre unntak, blant annet når tungtveiende offentlige hensyn tilsier det, eller når opplysninger er nødvendige for å forklare årsaken til hendelsen.

NUBA skal etter bvul. § 6 første ledd formidle sine analyser og funn til offentlige virksomheter som har vært gjenstand for undersøkelse. Etter annet ledd skal NUBA offentliggjøre anonymiserte rapporter på bakgrunn av sine undersøkelser. Rapportene skal beskrive eventuell systemsvikt og inneholde anbefalinger om tiltak som kan gjøre offentlige virksomheter bedre i stand til å forebygge drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn. Anbefalingene kan rette seg mot alle sektorer og forvaltningsnivåer, herunder kommunalt, regionalt og statlig nivå. Rapportene kan eksempelvis omfatte forslag til endringer i praksis, styring, regelverk og rammer. Barne- og familiedepartementet er ansvarlig mottaker av NUBAs rapporter.

3. Statsforvalterens meldeplikt

3.1. Generelt om statsforvalterens meldeplikt

Statsforvalterens meldeplikt til Statens helsetilsyn følger av bvul. § 7 andre ledd. Meldeplikten gjelder saker som nevnt i bvul. § 4 første ledd bokstav c og d.

Statsforvalterens meldeplikt er selvstendig. At politiet har meldt eller kan komme til å melde en sak, fritar ikke statsforvalteren fra sin meldeplikt dersom vilkårene etter bokstav c eller d er oppfylt. Statsforvalteren og politiet kan ha kunnskap om ulike sider av saken.

Statsforvalterens rolle er avgrenset til å identifisere og melde saker som oppfyller lovens vilkår. Statsforvalteren skal ikke foreta system- eller årsaksanalyser som ledd i meldevurderingen. Dette er en oppgave som ligger til NUBAs undersøkelser. Dersom statsforvalteren har informasjon om at det foreligger systemsvikt kan dette vedlegges som informasjon i meldingen til NUBA, men dette er ikke et vilkår for å melde saken.

Alle enheter hos statsforvalteren som behandler saker som berører barn og unge, har plikt til å melde til NUBA. Dette gjelder områdene skole, barnehage, barnevern, helse, sosial og vergemål.

3.2. Bvul. § 4 bokstav c – tematisk innhold etter straffeloven kapittel 24-26 med alvorlige konsekvenser for barns liv og helse

Hva inngår i § 4 bokstav c?

Bvul. § 4 bokstav c gjelder for saker der et barn har vært utsatt for lovbrudd som nevnt i straffeloven kapittel 24 til 26 og lovbruddet har hatt alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse. Straffeloven kapittel 24 regulerer vern av den personlige frihet og fred, og omfatter blant annet frihetsberøvelse, tvang og trusler. Kapittel 25 regulerer voldslovbrudd og omfatter kroppskrenkelse, kroppsskade, grov kroppsskade og mishandling i nære relasjoner. Kapittel 26 regulerer seksuallovbrudd, herunder voldtekt, seksuell omgang med barn og seksuell handling mot barn.

Bestemmelsen har to vilkår som begge må være oppfylt:

1. *Tematisk vilkår* (straffeloven kapittel 24-26). Barnet har vært utsatt eller mistenkes å ha vært utsatt for forhold som etter sitt tematiske innhold, gjelder handlinger som straffeloven kapittel 24 til 26 regulerer. Det er ikke et krav om at forholdet er politianmeldt, etterforsket eller vurdert som straffbart.
2. *Konsekvensvilkår* («alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse»). Saken «har hatt eller er egnet til å få» alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse.

Hva skal statsforvalteren vurdere?

Grunnlaget for vurderingen skal bygge på det materialet statsforvalteren har hatt tilgjengelig gjennom sin behandling av saken. Dette kan for eksempel være innhentet dokumentasjon i forbindelse med tilsyn, klagesakers dokumenter, og annen informasjon hos statsforvalteren.

Statsforvalteren skal ikke behøve å innhente ytterligere opplysninger utover det som allerede foreligger i saken for å kunne gjøre vurderingen av melding til NUBA.

Selv om § 4 bokstav c viser til straffeloven, skal statsforvalteren ikke ta stilling til om det foreligger straffbare forhold. Det er heller ikke noe krav om at saken er anmeldt, etterforsket, endt med tiltale, dom eller henleggelse. Vurderingen er i stedet en faglig og innholdsmessig vurdering av om det barnet har vært utsatt for, gjelder det tematiske innholdet i straffelovens kapittel 24 til 26. Slik som for eksempel trusler, tvang, vold, mishandling, seksuelle overgrep og hensynsløs atferd.

Vurderingen er ikke begrenset til handlinger begått av barnets omsorgspersoner, men omfatter også tematiske forhold som kan ha skjedd på andre arenaer barnet oppholder seg, for eksempel i barnehage, skole, institusjon eller andre omsorgsmiljø.

Vurdering av det første vilkåret – tematisk innhold: Statsforvalteren skal vurdere om sakens innhold tematisk samsvarer med de handlinger straffeloven kapittel 24 til 26 regulerer. Det avgjørende er hva som har skjedd eller mistenkes å ha skjedd med barnet.

Vurdering av det andre vilkåret – alvorlig konsekvens for barnets liv og helse:

Statsforvalteren skal vurdere om det barnet har vært utsatt for eller mistenkes å ha vært utsatt for, har fått eller er egnet til å få alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse. Vilkåret «alvorlige konsekvenser for barns liv og helse» omfatter saker der barnet har fått alvorlig skade eller alvorlig funksjonsfall. Det kan også gjelde saker der skadeomfanget ennå ikke er avklart, så fremt det foreligger klare opplysninger i saken som tyder på at forholdet kan føre til alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse.

Uttrykket «alvorlige konsekvenser» innebærer noe mer enn at barnet har vært utsatt for en belastning i vanlig forstand, og må forstås som en avgrenset høy terskel til de mest alvorlige sakene som tematisk faller inn under straffeloven kapittel 24–26. Vurderingen skal være konkret og basert på sakens faktum, ikke på generelle antakelser. Dette innebærer typisk at barnet har mistet livet, vært i reell livsfare, fått betydelig fysisk eller psykisk helseskade, eller har et samlet og langvarig funksjonsfall med stort behov for hjelp fra en eller flere tjenester.

Relevante konsekvenskategorier

Ved vurderingen av om saken har hatt, eller er egnet til å få, alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse, kan det være relevant å se hen til om barnet etter sakens opplysninger:

- har mistet livet
- har vært i livsfare
- har fått alvorlig fysisk skade eller hatt behov for medisinsk behandling (for eksempel akuttbehandling, innleggelse, kirurgi, omfattende oppfølging eller varige mén)
- ikke har fått nødvendig medisinsk utredning, behandling eller oppfølging, slik at muligheten for å begrense skade, gjenvinne funksjon eller forebygge varige mén er gått tapt eller vesentlig forringet
- har utviklet alvorlige psykiske reaksjoner, herunder selvskadning, suicidalitet eller alvorlig traumeproblematikk (for eksempel PTSD-symptomer, alvorlig angst/depresjon, dissosiasjon eller tilsvarende)
- har fått alvorlig redusert hverdagsfungering, som skolevegring, langvarig fravær eller vesentlig funksjonsfall sosialt, kognitivt eller emosjonelt

- har mistet trygghet i hjem, barnehage, skole, institusjon eller annet omsorgsmiljø, slik at barnet over tid lever i vedvarende utrygghet eller frykt
- har vært utsatt for gjentatte eller langvarige krenkelsers, eller vært utsatt for vold, trusler eller overgrep over tid, slik at den samlede belastningen blir alvorlig selv om enkelthendelser isolert sett kan fremstå mindre dramatiske
- ikke selv har hatt reell mulighet til å varsle, forklare seg eller beskytte seg, for eksempel på grunn av lav alder, avhengighetsforhold, kognitiv fungering, språkbarrierer eller sterk kontroll fra voksne

Listen er ikke uttømmende, men gir eksempler på hva som typisk kan ligge i «alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse».

Det kumulative perspektivet og barnets sårbarhet

Gjentatte skadelige handlinger eller langvarige belastninger kan samlet gi alvorlige konsekvenser, selv om skadeomfanget ikke er fullt kartlagt når saken meldes. I tillegg vil barnets sårbarhet være et særlig skjerpene moment. Dette vil eksempelvis kunne være dersom barnet:

- er spedbarn eller småbarn
- har funksjonsnedsettelse eller redusert kognitiv fungering
- har begrenset språk eller kommunikasjonsevne
- er enslig mindreårig asylsøker
- bor i fosterhjem, beredskapshjem eller institusjon
- mangler trygge voksne rundt seg
- har tidligere belastninger, traumer eller kjent sårbarhet
- er særlig avhengig av den personen eller tjenesten som har utsatt barnet for den skadelige handlingen

3.3. Bvul. § 4 bokstav d – alvorlig omsorgssvikt

Hva inngår i § 4 bokstav d?

Bvul. § 4 bokstav d omfatter saker der barn har vært utsatt for «alvorlig omsorgssvikt». Terskelen for hva som utgjør «alvorlig omsorgssvikt» etter bvul. § 4 bokstav d er høy. Det er de mest alvorlige sakene som skal fanges opp, og ikke enhver alvorlig hendelse eller omsorgssvikt av alvorlig karakter.

«Alvorlig omsorgssvikt» må leses og forstås i tråd med lovens formål om å identifisere systemsvikt og lærings- og forbedringspunkter i *offentlige virksomheter*s arbeid. Det må derfor sikres at svikt i det offentlige fanges opp og undersøkes, slik at lærings- og forebyggingsmuligheten styrkes på tvers av tjenester og sektorer. Alvorlig omsorgssvikt er derfor ikke begrenset til foreldres omsorgsutøvelse, men omfatter også svikt i omsorgen som utøves på andre arenaer der barn mottar daglig omsorg, slik som barnehage, skole, helsevesen, fosterhjem og institusjon. I tillegg er bestemmelsen ment å favne systemsvikt i bredt, eksempelvis der flere offentlige tjenester har vært inne i bildet, men manglende samhandling, ansvarsovergang eller helhetlig oppfølging samlet sett gjør at barnet ikke får den omsorgen, beskyttelsen og oppfølgingen det har krav på.

Hva skal statsforvalteren vurdere?

I vurderingen etter bokstav d skal statsforvalteren særlig vurdere om saken gjelder alvorlig svikt i omsorgen eller oppfølgingen av barnet, uavhengig av om svikten ligger hos omsorgspersoner eller i offentlige tjenester.

Eksemplene nedenfor illustrerer forhold som kan være aktuelle. Statsforvalteren skal ikke melde alle saker der slike forhold foreligger, men de sakene som etter en helhetlig vurdering fremstår som mest alvorlig:

- **Alvorlig svikt i den daglige omsorgen:** grunnleggende behov som mat, klær, hygiene, søvn, varme, trygghet, tilsyn og forsvarlig husly blir ikke ivaretatt.
- **Skadelig eller utrygg omsorgssituasjon over tid:** omsorgsmiljø preget av vold, seksuelle overgrep, kjønnslemlestelse, alvorlige trusler, rus, kriminalitet, alvorlig psykisk ustabilitet eller annen uforutsigbarhet som gjør omsorgen uforsvarlig.
- **Isolasjon, ydmykelse, avvisning eller sterk kontroll:** barnet lever under vedvarende psykisk press, kontroll eller sosial isolasjon som over tid gjør omsorgen utrygg og skadelig.
- **Manglende ivaretagelse av nødvendig oppfølging ved alvorlig sykdom, skade eller særlige hjelpebehov:** barnet får ikke nødvendig helsehjelp, habilitering, opplæring eller annen oppfølging, til tross for klart behov.
- **Alvorlig svikt i oppfølging av skole/barnehage og utviklingsbehov:** barnet får ikke nødvendig støtte ved alvorlig fravær/skolevegring eller tydelige utviklingsmessige vansker, til tross for langvarige og alvorlige signaler.
- **Alvorlig svikt i omsorg i offentlige tiltak** (f.eks. fosterhjem, institusjon, avlastning): barnet får ikke nødvendig omsorg, trygghet, tilsyn og oppfølging i tiltaket, eller svikt i kontroll/oppfølging gjør at forholdene ikke korrigeres
- **Alvorlig svikt i stabilitet og kontinuitet:** barnet utsettes for hyppige flyttinger uten forsvarlig planlegging og oppfølging, eller står over tid uten stabil omsorgsbasis og forutsigbar voksenkontakt.

Særlig relevante momenter i vurderingen vil kunne være:

- **Langvarige belastninger:** langvarige belastninger og stress er skadelig for barn og kan gi varige psykiske og fysiske helseskader. Statsforvalteren skal derfor vurdere hele perioden saken gjelder, så langt statsforvalter har informasjon og ikke begrense vurderingen til enkelthendelser.
- **Kombinerte belastninger:** saker der barnet utsettes for flere former for omsorgssvikt samtidig, er gjennomgående mer alvorlige enn saker med én belastning.
- **Barnets sårbarhet:** dette kan være saker der barnet har særskilte omsorgsbehov på grunn av funksjonsnedsettelse eller psykisk sykdom, og der omsorgspersonene, oppvekstarenaer eller tjenester ikke har ivaretatt dette.
- **Svikt i flere tjenester:** momenter som svikt i flere tjenester, manglende risikovurdering, utilstrekkelige tiltak, svak oppfølging over tid eller svikt i samhandling og ansvarsovergang er særlig relevante for å belyse systemsviktdimensjonen.

Listene over er ikke uttømmende, men er egnet til å belyse momenter og forhold som er særlig relevant i vurderingen.

3.4. Når skal statsforvalteren oversende melding?

Statsforvalterens meldeplikt til NUBA følger av bvul. § 7 andre ledd. Meldeplikten gjelder saker som innholdsmessig faller innenfor § 4 første ledd bokstav c eller d. Tidspunkt for når meldingen skal gis, reguleres av § 7 fjerde ledd. Meldingen skal gis når tilsynssaken er ferdigbehandlet av statsforvalteren.

Barnevoldsundersøkelsesloven bruker begrepet «tilsynssak» uten å definere det nærmere. Begrepet må forstås i lys av hvordan statsforvalterens tilsynsarbeid er organisert i praksis.

Statens helsetilsyns veiledere for tilsynssaker, både for helse- og omsorgstjenesten og for sosial- og barnevernsområdet, og Utdanningsdirektoratets metodehåndbok for tilsyn, legger til grunn at tilsyn er all aktivitet og virkemiddelbruk statsforvalteren foretar som tilsynsmyndighet.^{7 8 9} Statsforvalteren skal vurdere aktuell tilsynsaktivitet når de får kjennskap til en hendelse, et forhold eller en praksis som kan gi grunn til å anta at regelverket ikke er overholdt, eller at ett eller flere barn ikke har fått det tilbudet eller den ivaretagelsen de har krav på. Tilsynsaktiviteter omfatter mer enn aktivitet som ender med en endelig tilsynsrapport. Det innebærer også det å innhente skriftlige redegjørelser, gjennomføre avklaringsmøter, be om faktaopplysninger ol., når dette skjer i statsforvalterens rolle som tilsynsmyndighet og med tilsynshjemmel.

Meldeplikten etter § 7 andre ledd inntreffer dersom saken innholdsmessig faller innenfor § 4 bokstav c eller d, uavhengig av utfallet av tilsynsaktiviteten.

Dette innebærer at det er tilstrekkelig at statsforvalteren har iverksatt en tilsynsaktivitet i saken for at det defineres som en «tilsynssak». Det kreves ikke at tilsynet har munnet ut i en endelig tilsynsrapport. En tilsynssak regnes som ferdigbehandlet, og skal meldes til NUBA, på følgende tidspunkt:

- **Saker som avsluttes med vedtak om pålegg:** der statsforvalteren har gjennomført et tilsyn og fattet vedtak om pålegg, er tilsynssaken ferdigbehandlet når endelig tilsynsrapport foreligger. Melding til NUBA skal gis på dette tidspunktet.
- **Saker som avsluttes uten at brudd er avdekket:** Der statsforvalteren har gjennomført tilsynsaktivitet og konkludert med at regelverket er fulgt, avsluttes tilsynssaken med rapport uten brudd eller et avslutningsbrev. Melding til NUBA skal gis på dette tidspunktet.
- **Saker der tilsynsaktivitet er iverksatt, men avsluttes uten videre oppfølging:** I en del tilfeller vil statsforvalteren ha mottatt informasjon og iverksatt tilsynsaktivitet, som for eksempel å avholde møte med virksomheten eller å innhente egenvurdering fra virksomheten. Statsforvalteren beslutter på bakgrunn av det som fremkommer i

⁷ [Veiledning for tilsynssaker på sosial- og barnevernsområdet | Losen](#)

⁸ [Veiledning for statsforvalterens behandling av tilsynssaker \(helse- og omsorgstjenesten\) | Losen](#)

⁹ [Metodehåndbok for tilsyn | udir.no](#)

møte eller egenvurdering å ikke gå videre med ytterligere tilsynsoppfølging, og saken avsluttes. Melding skal gis til NUBA på dette tidspunktet.

Andre saker statsforvalter behandler: Der statsforvalteren har mottatt informasjon om et forhold som innholdsmessig faller innenfor § 4 bokstav c eller d, men det er ikke iverksatt tilsynsaktivitet, gjelder meldeplikten etter § 7 andre ledd likevel. Dette kan være aktuelt i klagesaker, varselsaker, meldinger om alvorlige hendelser i helse- og omsorgstjenesten og saker som barneverntjenesten og barnevernsinstitusjoner gir informasjon til statsforvalter om jf. bvl. § 13 – 5 a. Melding skal i slike tilfeller gis når statsforvalteren har ferdigbehandlet saken. Ved melding om alvorlig hendelse i helse- og omsorgstjenesten inntreffer statsforvalterens meldeplikten til NUBA tidligst når statsforvalteren har mottatt virksomhetens rapport. Virksomheten har frist på tre måneder til å oversende rapport til statsforvalteren. Dersom statsforvalteren etter gjennomgangen av rapporten avslutter saken uten tilsynsmessig oppfølging, skal melding til NUBA sendes når denne vurderingen er gjennomført. Dersom statsforvalteren åpner tilsyn, skal melding sendes når tilsynsrapporten er ferdigstilt.

Oversendelse av melding til NUBA påvirker ikke statsforvalterens videre oppfølging, herunder oppfølging av avvik og eventuelle pålegg.

3.5. Intern saksbehandling hos statsforvalter

Hvem tar beslutningen?

Beslutning om å sende melding til NUBA bør som hovedregel treffes på avdelingsdirektørnivå eller høyere.

Krav til intern kvalitetssikring, begrunnelse og dokumentasjon

Meldeskjema til NUBA består av to deler og skal benyttes ved alle statsforvalterembeter. Skjemaet dekker de vurderingstemaene som fremgår av retningslinjene og fungerer som en sjekkliste for saksbehandler. Formålet er å sikre ensartet praksis mellom embetene og gjøre vurderingene etterprøvbare. Der en sak har vært til behandling ved flere enheter eller avdelinger, skal kvalitetssikringen skje på tvers av disse, slik at meldingen gir et tverrfaglig og helhetlig bilde av saken.

Statsforvalterens meldevurdering skal dokumenteres internt, uavhengig av om saken meldes eller ikke. Dokumentasjonen skal som minimum vise hvilke vurderinger som er gjort, hvem som har foretatt dem og hva konklusjonen ble. Dersom en sak er vurdert, men ikke meldt, skal det fremgå av meldevurderingen hva som ligger til grunn for beslutningen på det aktuelle tidspunktet. Dette er nødvendig av hensyn til likebehandling, sporbarhet og mulighet for intern revisjon av praksis over tid. Skjemaet er bygget opp i to deler: del 1 benyttes som intern meldevurdering i alle saker og skal fylles ut uavhengig av om saken meldes eller ikke. Del 2 fylles ut når det er besluttet å sende melding til NUBA, og inneholder de opplysningene som er nødvendige for selve meldingen. Både del 1 og del 2 sendes til NUBA ved melding.

3.6. Oversendelse av melding

Hvilken kanal skal brukes?

Fra 1. juli og frem til en planlagt meldeportal er i drift skal meldinger sendes via Elements.

Hvilke opplysninger skal meldingen inneholde?

Meldeskjema til NUBA skal benyttes ved oversendelse av melding. Meldeskjemaet strukturerer hvilke opplysninger som skal gis. Statsforvalteren trenger ikke å utarbeide eget sammendrag eller rapport om saken, utover det som fremgår av skjemaet og de dokumentene som vedlegges.

Meldingen skal ha følgende tittel i Elements:

NUBA – MELDING OM SAK FRA – STATSFORVALTEREN I XX – NAVN PÅ BARN

Taushetsplikt og informasjonssikkerhet

Bvul. § 9 gir hjemmel for at NUBA kan få nødvendige opplysninger uten hinder av taushetsplikt i saker som undersøkes. Statsforvalteren trenger derfor ikke å anonymisere meldingen, tilsynsrapporten eller andre dokumenter før oversendelse til NUBA. Fvl. § 13 bokstav b nr 5. gir også støtte for denne forståelsen, da den gir forvaltningsorgan adgang til å dele taushetsbelagt informasjon med et annet organ dersom «det er nødvendig for å fremme avgiverorganets oppgaver etter lov». For at statsforvalter skal kunne ivareta sin meldeplikt etter bvul. § 7, jf. § 9, er det nødvendig at meldingen inneholder tilstrekkelig informasjon til at NUBA kan vurdere saken. Dette vil som regel også være opplysninger som i utgangspunktet er taushetsbelagt.

Det er videre sentralt at behandling av opplysningene hos NUBA skjer innenfor barnevoldsundersøkelseslovens rammer for personopplysninger og informasjonshåndtering, jf. bvul. § 13, samt den strenge taushetsplikten etter bvul. § 12.

Melding til NUBA må skje via godkjent sikker kanal og løsning, slik at tilgangsstyring, sporbarhet og sikker lagring er ivaretatt.

Journalføring

Alle vurderinger og korrespondanse knyttet til melding etter bvul. skal journalføres i Elements i tilknytning til den aktuelle saken.

Statsforvalter skal ikke varsle berørte personer eller tjenester ved oversendelse til NUBA

Statsforvalteren har ikke plikt til å varsle, forelegge saken for eller innhente uttalelse fra berørte personer eller tjenester før melding sendes til NUBA etter bvul § 7. Meldingen er en lovpålagt oversendelse til Statens helsetilsyn, og er ikke et enkeltvedtak eller en ny tilsynsprosess hos statsforvalteren. Den utløser derfor ikke partsrettigheter eller krav om kontradiksjon før oversendelse.

Selv om registrerte personer som hovedregel skal få informasjon om behandling av personopplysninger, jf. GDPR artikkel 13 og 14, innebærer ikke dette at hver enkelt skal varsles særskilt før saken meldes til NUBA. Når utleveringen følger direkte av lov, er informasjonsplikten begrenset, jf. GDPR artikkel 14 nr. 5 bokstav c og fortalepunkt 62. Statsforvalteren bør derfor sørge for generell og tilgjengelig personverninformasjon om at opplysninger i tilsynssaker i lovbestemte tilfeller kan deles med NUBA.

Dersom NUBA åpner undersøkelse, er det NUBA som skal underrette berørte personer og offentlige virksomheter og gi dem mulighet til å uttale seg, jf. bvul. § 8.

4. Politiets meldeplikt og melderett

4.1. Generelt om politiets meldeplikt og melderett

Politiet *skal* sende melding til NUBA om saker der et barn er

- drept eller forsøkt drept
- utsatt for andre lovbrudd med dødsfølge

Denne meldeplikten følger av bvul. § 7 første ledd, jf. § 4 første ledd bokstav a og b. Når vilkårene er oppfylt, så skal sakene meldes til NUBA.

Politiets meldeplikt er selvstendig og uavhengig av statsforvalterens meldeplikt etter § 7 andre ledd. Selv om statsforvalter har meldt inn en sak til NUBA, skal politiet også selv melde inn saken til NUBA.

Politiet *kan* sende melding til NUBA om saker der et barn

- har vært utsatt for lovbrudd som nevnt i straffeloven kapittel 24 til 26, når saken har hatt alvorlige konsekvenser for barnets liv og helse.

Denne melderetten følger av bvul. § 7 første ledd, jf. § 4 første ledd bokstav c.

Det vil bli gitt nærmere føringer om melderett-sakene i de endelige retningslinjene. Foreløpig kan politiet legge til grunn at det *kan* meldes om saker etter § 4 første ledd bokstav c. I så fall bør det foreligge opplysninger i saken som tilsier at saken er særlig aktuell sett opp mot formålet med NUBA, jf. lovens § 1. Opplysninger om dette bør konkretiseres i meldingen.

Det kan meldes om saker som er påtaleavgjort med tiltale, dom og i noen tilfeller ved henleggelse. Se mer om dette under.

4.2. Når skal politiet oversende melding?

Hovedregelen er at politiet skal oversende saker som er omfattet av § 4 a, b eller c «når påtalespørsmålet er avgjort», jf. bvul. § 7 tredje ledd.

Påtalemyndigheten kan etter bvul. § 7 tredje ledd annet punktum beslutte at melding til NUBA sendes før påtalespørsmålet er avgjort. Dette kan være aktuelt i saker hvor det vil ta uforholdsmessig lang tid før påtalespørsmålet avgjøres, eller at andre opplysninger tilsier at det er viktig at NUBA får tidlig varsel.

4.3. Hvem beslutter oversendelse av melding til NUBA?

Politiet oversender melding om saker til NUBA når påtalespørsmålet er avgjort etter bvul. § 7 første ledd, jf. tredje ledd. Som hovedregel vil politifaglig etterforskningsleder på saken beslutte at melding skal gis. Er det tvil om saken skal meldes NUBA bør påtalemyndigheten konsulteres.

Påtalemyndigheten kan beslutte at melding skal gis på et tidligere tidspunkt enn ved påtaleavgjørelse, jf. § 7 tredje ledd.

Henlagte saker kan bare meldes inn dersom påtalemyndigheten anser at det er klar sannsynlighetsovervekt for at et barn er utsatt for lovbrudd som nevnt i § 4 første ledd bokstav a til c.

Politiet må sikre at det er notoritet om beslutninger om å melde eller om ikke å melde til NUBA, for eksempel i beslutningslogg eller på annen hensiktsmessig måte.

Selve meldingen til NUBA vil være et straffesaksdokument i saken.

4.4. Hvordan oversender politiet meldingen/saken?

Politiet sender melding til NUBA ved å sende et brev fra Politiets straffesakssystem (BL) via Altinn.

Melding til NUBA skal sendes via godkjent sikker elektronisk kommunikasjonskanal i samsvar med politiets krav til informasjonssikkerhet, jf. BL elektronisk forsendelsesinstruks. Samtidig med oversendelse skal politiet også sende en e-post til NUBA som bekrefter oversendelse: nuba-melding@helsetilsynet.no

NUBA er organisert som en del av Statens helsetilsyn. For å ikke forveksle med andre meldinger til Helsetilsynet skal derfor overskriften på meldinger til NUBA merkes på følgende måte: «NUBA – MELDING OM SAK FRA – XX POLITIDISTRIKT – NAVN PÅ BARN»

Meldingsadresse: Statens helsetilsyn v/ NUBA organisasjonsnummer: 974761394

4.5. Hva skal meldingene inneholde?

Etter bvul. § 7 første ledd skal meldingen inneholde:

- en kort omtale av hva saken gjelder
- hvilke straffebud saken gjelder
- hvordan påtalespørsmålet er avgjort

Meldingen skal være egnet til å gi NUBA grunnlag for å registrere saken og foreta en innledende vurdering av om saken er aktuell for videre undersøkelse.

Dersom det foreligger opplysninger i saken som tilsier at saken er særlig aktuell sett opp mot formålet med NUBA (systemsvikt i offentlige virksomheters arbeid), jf. lovens § 1, så bør slike opplysninger konkretiseres i meldingen, evt. med vedlegg.

Hvis det er tvil om saken faller innunder NUBAs virkeområde, for eksempel fordi hendelser har skjedd i utlandet, barnet har flyttet mellom land, eller fordi norske og utenlandske tjenester har vært involvert i ulike deler av forløpet, skal dette bemerkes i meldingen (tidspunkt, bosted/opphold, hvilke tjenester som var involvert og når). Se også pkt. 1.3 om saklig og geografisk virkeområde.

Henlagte saker kan kun meldes dersom påtalemyndigheten vurderer at det foreligger «klar sannsynlighetsovervekt» for at et barn er utsatt for et lovbrudd som nevnt i § 4 første ledd bokstav a til c, jf. § 7 tredje ledd.

Ordlyden «klar sannsynlighetsovervekt» tilsier at det etter en samlet vurdering fremstår som klart mer sannsynlig at barnet har vært utsatt for et forhold som faller innunder bokstav a-c, enn at det ikke har skjedd. Ordlyden er identisk som etter lov om Statens kommisjon for partnerdrap § 4 første ledd siste punktum, og rettskildene til denne loven er derfor relevante ved forståelsen av buvl. § 7 tredje ledd. I forarbeidene til lov om Statens kommisjon for partnerdrap beskrives følgende om ordlyden «klar sannsynlighetsovervekt»:

«For at kommisjonen skal kunne undersøke en sak som er endelig avgjort ved frifinnelse eller henleggelse, må påtalemyndigheten anse at det er klar sannsynlighetsovervekt for at saken faller inn under kommisjonens arbeidsområde. Kravet om klar sannsynlighetsovervekt knytter seg både til at handlingen som er begått oppfylder gjerningsbeskrivelsen i et av de opplistede straffebudene, og til at fornærmedes daværende eller tidligere ektefelle, samboer eller kjæreste har begått eller medvirket til handlingen.

Klar sannsynlighetsovervekt tilsvarer kravet som er stilt i rettspraksis som vilkår for å ilegge erstatning for samme handling som en person er frifunnet for straff for, jf. blant annet Rt-2003-1671 avsnitt 34. Det er også samme krav som i hovedsak gjelder for erstatning etter voldserstatningsloven, jf. Prop. 238 L (2020–2021) punkt 7.4. Påtalemyndigheten skal i disse sakene ikke foreta en fornyet vurdering av gjerningspersonens subjektive strafferettslige skyld, men vil ved behov måtte vurdere om lovens vilkår er oppfylt før kommisjonen varsles om saken».¹⁰

Ved oversendelse av henlagte saker der det foreligger «klar sannsynlighetsovervekt» for at et barn er utsatt for lovbrudd som nevnt i § 4 er det tilstrekkelig for NUBA at påtalemyndigheten henviser til at vilkåret anses oppfylt. Det er ikke nødvendig for NUBAs arbeid at det gis en nærmere begrunnelse for bevissituasjonen.

4.6. Varsling av mistenkt/etterlatte/fornærmede om melding fra politiet til NUBA

Politiet plikter ikke å varsle mistenkte/etterlatte om at det sendes melding til NUBA i saker om meldeplikt (§ 4 bokstav a og b), jf. politiregisterloven § 48 annet ledd nr. 1 ettersom det er lovbestemt plikt som politiet har. Meldingen til NUBA er som nevnt et straffesaksdokument, og partene vil dermed ofte få kjennskap til meldingen ved anmodning om innsyn i saken

Når politiet benytter sin melderett og varsler NUBA om saker etter buvl. § 4 første ledd bokstav c, så må politiet i utgangspunktet varsle mistenkte/etterlatte/fornærmede etter politiregisterloven § 48, jf. politiregisterloven § 12-2. Se mer om unntak, regler om

¹⁰ Prop. 30 L (2024–2025) Lov om Statens kommisjon for partnerdrap punkt 5.5.2.3

forhåndsvarsel og klageadgang i politiregisterforskriften §§ 12-2, 12-3 og 18-1 når det gjelder saker hvor det foreligger melderett etter § 4 bokstav c.

4.7. Undersøkelse og innsyn i straffesaken

Tilgang til straffesaksdokumentene er en separat og etterfølgende prosess som skjer etter skriftlig anmodning fra NUBA, jf. bvul § 9

Når saken er rettskraftig avgjort eller endelig henlagt, skal politiet etter anmodning fra NUBA låne ut eller gi tilgang til straffesakens dokumenter. Påtalemyndigheten kan beslutte at NUBA likevel kan få innsyn på et tidligere tidspunkt med mindre hensynet til etterforskningen eller andre særlige grunner gjør det utilrådelig.

Påtalemyndigheten kan beslutte at undersøkelsen likevel må utsettes dersom hensynet til etterforskningen eller andre særlige grunner gjør det nødvendig, jf. § 4 andre ledd. For eksempel kan dette unntaket være aktuelt å vurdere i saker hvor påtalespørsmålet er avgjort, men hvor det fortsatt vil pågå ikke ubetydelig etterforskning.

4.8. Håndtering av taushetsbelagte opplysninger

Meldeplikten i § 7 utgjør et selvstendig rettslig grunnlag for overføring av nødvendige opplysninger fra politiet til NUBA. Taushetsplikten er ikke til hinder for å sende straffesaksdokumenter.

Imidlertid skal følgende ikke deles med NUBA:

- Opplysninger om anonyme vitner skal ikke utleveres, jf. § 9 fjerde ledd
- Opplysninger underlagt formålsbegrensninger etter straffeprosessloven § 216 i (kommunikasjonskontroll, m.v.) skal ikke utleveres
- Opplysninger unntatt fra innsyn etter straffeprosessloven § 242 a skal ikke utleveres.
- Opplysninger gradert etter sikkerhetsloven eller beskyttelsesinstruksen skal ikke utleveres

Opplysninger overlevert fra politiet til NUBA er underlagt en særlig streng taushetsplikt hos NUBA, jf. § 12 fjerde ledd. NUBA kan ikke videreformidle disse opplysningene selv om tungtveiende offentlige hensyn ellers ville tillatt det, samt heller ikke til forskning.

5. Vedlegg – Litteraturliste

- Barnevoldsundersøkelserloven (2026). *Lov om undersøkelser av offentlige virksomheters arbeid i saker om drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn* (LOV-2026-05-20-20). Lovdata. Retrieved from <https://lovdata.no/dokument/LTI/lov/2026-05-29-20>
- Barne- og familiedepartementet. (2025). Høringsnotat: *Forslag til lov om undersøkelsesordning for drap og andre alvorlige saker om vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn mv.* Retrieved from <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-forslag-til-lov-om-undersokelsesordning-for-drap-og-andre-alvorlige-saker-om-vold-overgrep-og-omsorgssvikt-mot-barn-mv/id3080808/?expand=horings svar>
- Felitti, V. J., Anda, R. F., Nordenberg, D., Williamson, D. F., Spitz, A. M., Edwards, V., Koss, M. P., & Marks, J. S. (1998). *Relationship of Childhood Abuse and Household Dysfunction to Many of the Leading Causes of Death in Adults: The Adverse Childhood Experiences (ACE) Study.* *Am J Prev Med*, 14(4), 245–258. Retrieved from [https://doi.org/10.1016/S0749-3797\(98\)00017-8](https://doi.org/10.1016/S0749-3797(98)00017-8)
- Innst. 164 L (2025–2026). *Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om Lov om undersøkelser av offentlige virksomheters arbeid i saker om drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn (barnevoldsundersøkelserloven).* Barne- og familiedepartementet. Retrieved from <https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Publikasjoner/Innstillinger/Stortinget/2025-2026/inns-202526-164/>
- Prop. nr 30 L (2024 – 2025). *Lov om statens kommisjon for partnerdrap.* Justis- og beredskapsdepartementet, Retrieved from <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-30-l-20242025/id3075416/>
- Prop. nr 141 L (2024 – 2025). *Lov om undersøkelser av offentlige virksomheters arbeid i saker om drap, vold, overgrep og omsorgssvikt mot barn (barnevoldsundersøkelserloven).* Barne- og familiedepartementet, Retrieved from <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-141-l-20242025/id3099611/>
- Statens Helsetilsyn. (2026). *Veiledning for tilsynssaker på sosial- og barnevernsområdet.* Retrieved from <https://losen.helsetilsynet/veiledning-tilsynssaker-sosial-barnevern/>
- Statens helsetilsyn. (2026). *Veiledning for statsforvalterens behandling av tilsynssaker (helse- og omsorgstjenesten)* Retrieved from <https://losen.helsetilsynet/veiledning-for-tilsynssaker-helse-omsorgstjenesten>
- Utdanningsdirektoratet. (2025). *Metodehåndbok for tilsyn.* Utdanningsdirektoratet. Retrieved from <https://www.udir.no/regelverk-og-tilsyn/metode-for-tilsyn>